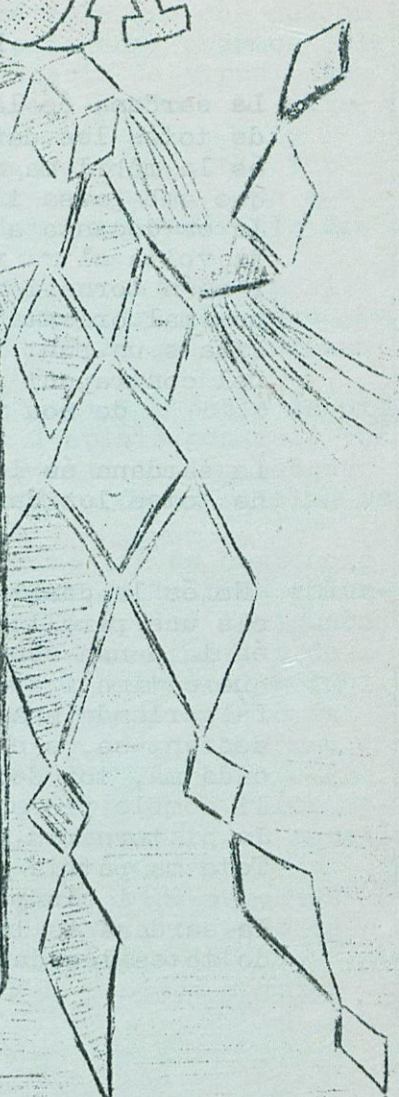
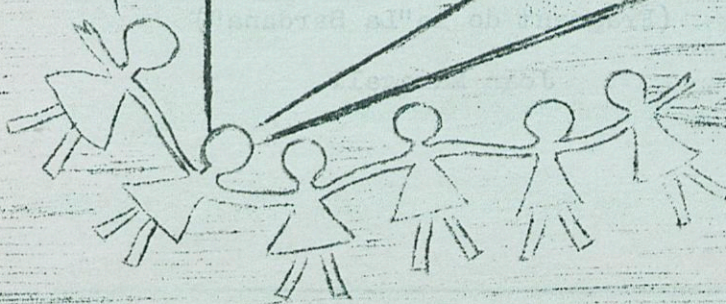

GERMANOR

FESTA MAJOR

SE TEM BRE
1975

◀ MENU ▶
SARDANES
FESTIVALS
CONCURSOS
BALLADES

LA SARDANA

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan;
és la mòbil magnífica anella
que amb pausa i amb mida va lenta oscil·lant.
Ja es decanta a l'esquerra i vacil·la,
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i se'n torna i retorna intranquil·la,
com mal orientada l'agulla d'imant.
Fixa's un punt i es detura com ella...
Del contrapunt arrrencant-se novella,
de nou va voltant.

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.

No és la dansa lasciva, la innoble,
els uns parells, d'altres desaparellants;
és la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se l'os mans.
La garlanda suaument se deslliga;
desfent-se, s'eixampla, esvaint-se al voltant;
cada mà, tot deixant a l'amiga,
li sembla prometre que ja hi torneran.
Ja hi tornaran de parella en parella!
Tota ma pàtria cabrà en eixa anella,
i els pobles diran:
la sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.

(Fragment de la "La Sardana")

Joan Maragall

EDITORIAL

Com tots sabeu aquest número del "Germanor" va dedicat a la Festa Major del nostre poble. L'idea primera dels que ens cuidem de la nostra revista, era la de fer sortir cada any, endemés dels sis números ordinaris, dos números extraordinaris de tipus monogràfic, o sigui, dedicats a un sol tema: un a l'estiu i l'altre per Nadal.

Per diversos motius, aquesta vegada no ha sigut possible fer sortir el número normal, acompanyat del extraordinari, sino que surten els dos en un. Esperem que per Nadal pugueu tenir els dos per separat.

Hem escollit com a tema d'aquest primer número extraordinari, la festa major, perquè quan tindreu la revista entre les mans estarem ja a les portes de la festa, i perquè creiem que interessa a molts.

El valor de l'enquesta feta entre tota la gent del poble és simplement orientatiu i informatiu, per palpar l'opinió general, res més. Certament que els resultats poden ésser molt il·luminadors i de molta ajuda pels responsables organitzadors de la mateixa en pròxims anys.

L'enquesta ha tingut alguns errors, potser no tan de confecció com de distribució. Es a dir, sabem que a pesar de la bona voluntat del jovent que la va distribuir, aquesta no arribà a algunes cases. També es tindrien que haver deixat més d'un exemplar de la mateixa en cada casa, doncs pot molt ben ser i és molt normal que alguns matrimonis diverguessin en alguns aspectes. Això fa que no sapiguem si cada enquesta rebuda reflexa l'opinió d'una sola persona o d'una família.

Un altre error -que no ho és tan- és que potser no es varen recollir totes. Quan es varen recollir, en algunes cases, en aquells moments, no hi havia ningú.

Per a una pròxima ocasió es tindran en compte totes aquestes errades i es miraran de corregir. Si algú n'hi veu més -que és molt fàcil- que ens ho faci saber i li estarem molt agrats.

Encara que faltin alguns dies, "Germanor" us desitja a tots una bona Festa Major.

FESTA MAJOR

Ja el seu nom ho diu: la festa principal de l'any. Ara bé ¿ha sigut sempre la mateixa celebració? No, no ha estat pas sempre així, ja que noslatres mateixos en el curs de la nostra vida hem conegut canvis. Indubtablement que en un principi fou una commemoració religiosa principalment. Era el dia del Patró de la parròquia que en cara perdura ara, per bé que aquest aspecte representa solament una part del programa actual. Les funcions religioses, l'ofici principalment amb el sermó predicant les glòries del Sant o Santa, n'era la part principal. I acabada la part del matí la gent es reunia a les cases per a celebrar aquells àpats tan fenomenals que encara hi ha qui els recorda. Tota una corrua de plats que es necessitava tenir veritable "gana" per a copsar-ne tota la seva importància. El dinar durava hores i hores. I encara s'hi havia d'afegir la conversa de la sobretaula. Tenien tan poques ocasions de reunir-se que quan la cosa tenia lloc havien d'aprofitar el temps per a contar-se les coses succeïdes. Quants tractos es feren segurament després dels àpats de la festa del Patró! Quants casaments es concertaren entre famílies a fi de que no es tranqués el patrimoni familiars. No hi havien gairebé "saraus", ocasions de divertiment fora dels contactes que hi poguésser haver entre els veïns més propers.

A poc a poc s'anà modificant la manera de celebrar les festes. Amb el temps (sense perdre la importància religiosa) s'introduïren modificacions. Algun firaire aprofitaria l'avinantesa i portava la seva parada. Algun músic aficionat el seu instrument, tocant alguna tonada coneguda que cridava l'atenció de la gent. I tal vegada més d'un aprofitaria l'ocasió per a fer algun saltironet puntejant al compàs de la música que sonava. I com que tots tenim un instint d'imitació a poc a poc serien forces els que saltaven i ballaven, segurament a desgrat dels elements més tradicionalistes oposats a qualsevol modificació. I ja tenim un nou element a la festa del Patró. A poc a poc i a mesura que les comunicacions foren més fàcils hi acudiren més gent a les festes. Ja no n'hi havia prou del "dia" i s'arribà a fer servir la nit que seguia i també algun altre dia. Així, d'afegit en afegit, hem arribat a les festes actuals que no cal que les expliquem per estar a l'abast de tots.

Comencen totes amb la dedicació al Patró. I continuen amb les versions de tota mena perquè n'hi hagi per a tothom. Petits i grans troben un atractiu diferent i particular a la festa.

¿Són millors els temps d'ara? ¿Foren millors els d'abans? Dificil de dir-ho. Són temps diferents, però que a cada època s'han tingut com a bons.

Josep Durantón

F E S T A

En aquest petit crisol de coses de Besalu, que és el nostre Germanor, es preté fer un senzill estudi monogràfic de tot el que en posi remor, ressó o estridència, referent al mot FESTA.

Ja fa una bella estona que l'estic contemplant de tots costats i posicions per treure'n el sentit més plé per a satisfacció meua i complaença dels qui ho llegeixin. He desestimant l'etimològic el merament literari i tampoc m'agrada el filosòfic. La visió social queda molt supeditada a les necessitats de la vida moderna i finalment, per allò de que tots tirem a vells, em decanto per el recordatori.

I portat per un sentiment de frustració, em dono compte que no sóc capaç d'escriure res sobre la paraula, mot o significació de FESTA, per la senzilla raó de que la FESTA, ja sigui grossa o petita, ja sigui referint-se a la Festa Major, a la Festa Petita, al Roser, a la Pasqua, al Nadal, o a la Festa que sigui, té una nova significació, un nou context, que el temps ha fet canviant i mutable i que avui dia es pot traduir més amb la paraula Vacances, dia de Platxeri, d'Esbarjo, sortida a berenar o qualsevol mot sinònim dels esmentats, però que, al meu veure, té poca o nula relació amb lo que abans enteníem per un dia de FESTA. Avui el jovent i la gent granada delita, com en totes les èpoques, per fer festa. Això és natural i gairebé una necessitat biològica que des de les primeries de l'humanitat s'ha fet palesa amb la necessitat de combinar el treball amb el descans.

Però jo retrocedeixo i m'endinso en els meus records d'infant i veig la FESTA com una cosa important, plena de significació humana, gairebé diria que transcendental, que omplia les llars d'una mena d'aire diferent, protocolari i tradicional, que feia viure la FESTA amb una predisposició espiritual i electritzant que augmentava d'intensitat a mesura que la FESTA s'acostava, vibrant i captiva, al mateix temps, amb una tensió gradual que esclatava com una bomba comprimida desprenent totes les manifestacions atàviques de la nostra indiosincràsia. Tal vegada això fora solament un recurs d'expansió primitiva, una mena de desfogament de moltes apetències mai satisfetes, però jo m'ho miro amb un caire d'anyorament i trobo a faltar l'olor de pintura o l'encalada, tant se val. Els pollastres arrengrerats vora la cuina. L'arribada dels convidats. El vestit de FESTA, les tovalles de FESTA, la vaixel·la de FESTA i tot allò que per el sol fet de calificar-ho com de FESTA ja feia la FESTA més desitjada abans i mes conseguida després, quan ja havia passat, amb una mena d'agredolç que tardava dies, setmanes i fins mesos a anarse'n de la boca. Jo he vist saltar les sardanes en aquest poble com mai cap poble les ha sabudes

saltar, curts i llargs, amb un dolit, una força i unes cabrioles, que embaladien de tanta fortalesa i precisió. Aquella sang que bullia, aquell esperit que dançava, aquella alegria gairebé ofensiva que sortia del cor del poble i s'extenia i contagiava a tothom a ser-hi, a fer-s'hi, a participar-hi... Això i només això, puc dir-ne jo, FESTA.

F.V.

FA 50 ANYS, SANT PRIM ERA AIXI

Entre 1920 i 1925, Besalú s'havia industrialitzat gràcies a les exportacions de la Guerra Europea. Venien regularment dues cobles: els Montgrins i la Selvatana.

Per el Pont Vell arribaven les tartanes de l'Olivet i els autos de la Companyia Vella, plens de gent del país que treballaven a Barcelona i de noies que servien a la Ciutat Comtal i, sobretot, a Mataró. Jo passava aquelles tardes a la plaça on vivien els meus avis i també a veure la carretera ja que la circulació rodada s'aturava allí per no existir el Pont Nou. De cop i volta veierem arribar un taxi de Figueres. En aquells moments sols s'agafaven aquests vehicles per grans aconteixements i quina fou la nostra sorpresa de veure que el senyor de darrera era en Juanito Parracaire. El xòfer, gorra en mà, li obrí la porta i ell li demanà quant valia: "son 52 km. a 0'25 pts que fan 13 pts". "Aquí en teniu 15 i bon retorn". Admirats vàrem seguir-lo i ens explicà que el treball a les vinyes del Rossolló i les veremes li havien permès passar una temporada de gran burgés.

Tot seguit es reuní amb en Peret i en Siset i davant la perspectiva d'ésser convidats, s'hi afegiren dos o tres contertulis.

No he sabut mai el perquè però ells deien: "Farem el recinto". Parada a ca la Llarga, beguda a c'an Cristinu, toc a c'an Romanones i estada llarga a c'al Renoc amb partida de truc i explicacions de França. En Juanito animat pel copeig n'explicava de seques i de verdes "que si el màre, que si el Prefet". Però en Peret que havia sigut paperer a mà, a c'al Espigulé i era més assabentat el parava diguent-li: "Juanito no les fotis tant grosses que tots hem estat al Rossolló i sabem el que hi feies". Quan la cosa estava a un punt dolç, en Juanito parlava castellà i ho feia amb molta salsa, i llavors cap el podia combatre. La cosa durà una setmana i passat Sant Prim, en Juanito tornava a dormir al pedris de c'al Bessó, pelat com un gafarró.

Ens deia: "Us recordeu de quan el Pep Passavents li varen tallar mig bigoti? No vaig ésser jo; va fer-ho en Pepito Bassó". El fet era que en Pep, mosso de c'an Mateu, dormia, acabat de treure el pa del matí, al mateix pedris d'en Juanito. Portava un bigoti de

federal empordanés, que s'el reofilava amb una mà a cada costat. Al despertar-se i acariciar el seu mostatxo, una mà no trobà pel. Desesperat entrà a c'an Mateu i al veure's al mirall amb mig bigoti volia matar al causant del delictes si el trobava. Cap a c'an Tonet Pla a treure's l'altre mig; el barber, que era de la confreria d'en Juanito, encara el desesperava més amb la seva sorna.

Passà Sant Prim. Vingueren els dies tristos, ventosos i frets de la tardor i el nostre admirat ciutadà tornà França a escorcellar les vinyes.

Besalú, setembre 1975. J.F.C.

RESULTATS DE L'ENQUESTA SOBRE LA FESTA MAJOR

Es varen passar unes 400 enquestes i se n'han recollides 120. Per fer més clar el resultat seguirem el mateix ordre de l'enquesta.

homes: 65
Sexe Edat: 24 entre 1 -20 anys; 22 entre 20-30anys
dones: 29 25 entre 30-40 anys; 16 entre 40-50anys
i 13 de més de 50 anys
persones no han senyalat el seu sexe i 13 no han dit la seva edat.

Professió: 25 obrers industrials; 9 obrers de la construcció; 14 administratius; 6 empresaris; 14 comerciants; 11 lliberals; 20 estudiants; 15 mestresses de casa; 9 inclosos en d'altres treballs

1. Els tres dies de festa son suficients per a 96; pocs per a 9; masses per a 11.
Creuen convenient canviar els dies: 59
Creuen convenient no canviar-los: 59
Creuen convenient posar-los en un fi de setmana: 58
Motius dels que creuen convenient canviar-los:
27 per motius de treball; 10 per a motius particulars;
24 per a poder-los disfrutar més; 12 per altres motius com son el lluiment, turistes i assistència dels de fora, econòmics i perquè és la tendència actual.
Motius dels que no creuen convenient canviar els dies:
37 per tradició i els altres perquè la festa és del poble i no per a la gent de fora; perquè així es conseguiria més unió i per evitar que el jovent marxi.

2. Espectacles i atraccions

80 creuen que els que hi han son suficients encara que alguns després n'hi afegeixen alguns en l'ultima pregunta de l'enquesta. 29 creuen que no son suficients i 10 no diuen res.

En l'aspecte educatiu es troben a faltar: xerrades, concursos literaris i artístics, concerts i recitals

Aspecte esportiu: ciclisme, trial, atletisme, ping-pong i escacs

Esbarjo grans: bon cine, teatre i concursos de sardanes

Esbarjo petits: putxineli, titelles, jocs de cucanya, ginkama, festivals infantils, música per mainada

Cal subratllar que l'atracció més sol·licitada es la dels autos de xoc

Lloc: plaça de sant Pere: 88

firal: 17

altres llocs: 16: pati escoles, claustres, entre el camp de futbol i la piscina. Molts demanen un local

3. Actes religiosos

Importància en la festa: molta: 63; poca: 41

Hi assiteixen: 63; no hi assiteixen: 49; 6 no responen

4. Participació-organització

Ho ha d'organitzar l'ajuntament: 29

que l'ajuntament delegi a alguna entitat: 26

comissió d'entitats del poble: 44

gent voluntaria: 28; 6 no responen res

Els organitzadors s'han de renovar anualment: 45

no s'han de renovar anualment: 51; 16 no responen

5. T'agrada la Festa Major? si: 61; no:11; no responen: 48

Afegir-hi: força gent demana una sala de ball fixa que després podria servir durant l'any per a altres activitats; algunes persones demanen que s'hi afegeixi la tornaboda; sobre les altres coses que la gent demana que s'hi afegeixi mireu l'apartat 2.

.....

Sobre el possible valor de l'enquesta en quant a la representativitat, mireu l'editorial.

NOTES SOBRE L'ENQUESTA

Sota aquest títol citarem algunes de les frases aparogudes en l'enquesta i que creiem interessants. Les citem apart perquè difícilment es podia resumir el seu contingut en l'estadística feta. La falta d'espai fa que només en poguem escriure unes poques triades una mica a l'atzar.

- "Trobo que el que sobra és l'envelat. Si el poble contes amb un local amb condicions suficients per a tota la part d'esbarjo, la comissió s'estalviaria uns diners que dedicats a d'altres activitats farien més lluida i variada la festa". "La festa no m'agrada perquè és una festa feta pensada en la gent gran".

- "Para el futuro estudiar en serio hacer un local municipal que podria usarse todo el año para infinidad de actos culturales i de portivos".

- "Besalú és un poble "Fonda" per motius del treball que obliga a molta gent a estar fora de Besalú. La festa és aquest "oasis" en el que et trobes amb tothom".

- "La festa m'agrada "molt, perquè encara que no ho sembli és un acte de germanor per tots els besalunencs de cor i ens aplegem com una gran família tan en les rotllanes de les sardanes a la plaça com dintre l'embelat. Pot ésser que no hi falti res ni hi sobri cap dels actes que té, encara que sempre és de lloar el procurar fer-la sempre més esplendorosa i adient a tots".

- Lloc de la festa: "el dia que la piscina..." De la festa "treuria als entesos, hi afegiria tot el jovent i escoltaria el consell dels vells"

- De la festa en treuria "500.00 pts de presupost (baixar el presupost)".

- "No m'agrada perquè fora de les sardanes tot lo altre és de poca categoria. En treuria les varietats i hi afegiria més concerts, algun recital, més atraccions i entreteniment per a la mainada".

- "A mi personalmente me parece que el fallo està en la pista de baile pues hay demasiada luz. Con la luz de los palcos habría bastante".

- "La festa m'agrada com a esbarjo i per les possibilitats de conèixer jovent... En treuria la gran quantitat de mainada que hi ha al ball, al mateix temps que a la gent que es dedica a fer espionatge i que després tenen una setmana de feina per a divulgar les seves descobertes a les veïnes".

- "La festa m'agrada perquè hi ha molt bones orquestes. Treuria la Bisbal ja que pel preu d'ella en trovariem de tan bones i més barates, ja que la Bisbal se'n fot".

- Assiteixes als actes religiosos: "pregunta molt tonta". "Monys dies la Bisbal i més orquestes competents".
- "La festa ha de guanyar en intensitat i no en extensió". Li agrada la festa "perquè recull l'esperit del poble. Treuria dies perquè és massa llarga i la Festa Major no son unes vacances per a descansar sino un acte cívic popular per divertir-se".
- "Es tindria que obligar a respectar els tres dies de festa ja que molta gent només fa festa en aquests dies. Quan els empresaris no tenen marxa de gènere no s'hi iiren gaire en treure les hores. Tres dies a l'any em sembla que ja els poden parar que no els porterà pas a la ruïna".
- Els organitzadors no s'han de renovar anualment: "al meu entendre cal que les persones adquireixin uns coneixements relacionats amb la festa com de qualsevol altre activitat, tals com direcció, programació, organització, la necessitat de posar-hi l'esforç personal i d'una manera especial conèixer los maneres de reaccionar del públic en cada cas. Aquest públic o massa que constituïm tots i que moltes vegades només consurem les coses per dir alguna cosa". "Tinc el convenciment de que el que ha de perdurar la festa de Besalú han d'ésser les sardanes amb dues orquestes bones, interpretant cada una una audició complerta. Sentim a dir encara per aquesta comarca que la festa de Besalú s'aguanta entre els pobles de la seva categoria i és precisament pel goig que fa la plaça a la tarda. Hi afegiria, si fos possible, organitzar cada any un concert polifònic a les 12 del matí del dia 25 amb les dues orquestes, de sardanes i cançons de la terra, lo que ajudaria al manteniment de la festa. Cas d'instal·lar-se l'envolat al pati de les escoles, quedaria molt bé que s'hi servissin begudes sota els pins de davant del menjador penjant-hi algunes garlandes i llums. Quedaria millor encara que fos servit per nois i noies una mica tocats a l'estil català. Com que el lloc és bonic donaria una nota de color i alegria que faria caure la baba a molts".

.....

Agraïm i donem les gràcies a tots aquells que han col·laborat en l'enquesta, tan ls qui l'han passada i recollida com a tots aquells que l'han respost, fent-la així possible. Esporem que els qui no l'han respost, pels motius que siguin, ens ajudaran en properes ocasions.

CARTES AL DIRECTOR

Benvolgut Director de "GERMANOR":

El motiu de la present és el de donar una suggerència (aprofitant el que ens hen enterat de fonts oficials que el proper exemplar de "GERMANOR" es dedica íntegrament a la festa major) sobre una possibilitat a celebrar durant la Festa.

Ja sabem que una cosa com aquesta podiem haver-la posat a l'enquesta que hi ha hagut. Però la magnitud del tema el fa impossible de resumir i ens atrevim a dirigir-li aquesta carta perquè creiem que aixís tindrà més ressó.

De pocs és sabut que a Besalú hi ha un MUSFU (per donar algun nom al lloc on es guarden peces de més o menys importància però que honoren als besalunins). Bé, doncs: aquest lloc, situat al costat de la casa Llaudes, és a dir en la antiga església de Sant Jaume, està tot l'any tancat i molta gent no sap el que guarda. ¿No seria interessant, encara que fos solament un cop a l'any, obrir les portes per a que els besalunins, poguessin admirar una cosa tan nostra com són les mostres de les cultures locals que ens han precedit?

D'acord que el lloc pot ésser petit, que si s'hagués d'ordenar costaria molt, però potser caldria fer-se la pregunta: ¿S'ha intentat mai? I en cas que sigui el segon punt indicat: ¿S'ha demanat mai ajuda a la gent del poble i en particular al jovent?

Per la nostra part estem convençuts de que si ens ho demanessin no dubtariem en donar completament la nostra ajuda a fi i efecte de que Besalú -bastant atrassat en el pla cultural- comencés per alguna cosa el seu desenvolupament en el dit aspecte. Endemés: ¿No seria interessant que si algun dia es descobrís quelcom a Besalú que valgués la pena pogués figurar en lloc adient i no hagués de marxar com succeí amb el vas mussulmà trobat darrera l'absis de sant Vicenç, l'entrada de la col·legiata de santa Maria i d'altres que no sabem?

Mercès molt afectuosament

U n g r u p d e j o v e s

PARLEN ELS MONITORS

RESUM I COMENTARI DE LES TANDES DE COLONIES DE ST PERE D'ASPUIG

Primera: dies 8 al 20 de juliol

Un total de 7 responsables i 34 criatures fórom els integrants de primera tanda de colònies.

En general va anar molt bé, sobretot tenint en compte els dos aspectes més importants: l'aspecte educatiu i l'aspecte esbarjo.

La manera de funcionar la colònia fou la següent:

El centre d'interès general consistí en "UN LLARG VIATGE". Es a dir: que cada dia que passava estàvem en un país diferent. O sigui que quan anàvem a dormir agafàvem els estris i marxàvem. I quan ens aixecàvem ens trobàvem en un país diferent.

Cada dia es feia una xerrada sobre aquell país, sobre los seus costums, manera d'ésser, coses, problemes... que hi havia en aquell país. Després i en atenció al que s'havia dit decoràvem la casa, posàvem música, feiem jocs, treballs manuals, dibuixos, murals, vetllades i d'altres activitats relacionades amb el país de referència.

I com que ens quedaren dos dies lliures organitzàrem dues excursions: una a Olot i l'altra a Sant Miquel, una muntanya que ens va fer suar de debó per a pujar-hi.

Podriem dir moltes més coses de les realitzades, però l'espai se'ns acaba. Aprofitem l'ocasió per a donar mercès a totes les criatures i pares i en especial a tota la gent que ha col.laborat amb la millor voluntat a la bona marxa d'aquesta tanda.

Els monitors

Segona tanda de colònies

Dos dies després d'acabada la primera tanda, la segona ja rutllava. Per cert que passada per aigua, ja que el dimarts a la tarda ens va ploure i va caure pedra i tot.

Teníem notícia de que hi havia d'haver 38 criatures, 4 monitors el consiliari, el matrimoni Oliveras i la cuinera. Però, passant llista ens adonàrem que hi faltaven 8 criatures perquè estaven malaltes, encara que tres d'elles s'incorporaren durant els tretze dies de la colònia.

Aquesta colònia estava enfocada cara a que en cada dia dels tretze que havia de durar es descobris un dels tretze valors que

varem creure ideals per a les colònies: llar, amiatat, companys, gent del voltant,...

El programa es va seguir i cada dia un monitor diferent portava la batuta. La llàstima és que cada dia ens va ploure i... moltes vegades quan érem a la piscina de Sant Joan les Fonts.

En l'aspecte d'esbarjo les criatures es divertiren molt. Si bé és cert que les criatures eren petites i es cansaven aviat, la moral era molt alta i aguantaren com els millors que hi pugui haver.

En l'aspecte educatiu es va fer bastant ja que degut a la inel·lecció del temps s'aprofità per a passar "filmines", fer xerrades i reflexions en conjunt.

En l'aspecte religiós mossèn Sarola va fer el que creia convenient, dues misses durant la colònia i algunes reflexions.

I com a punt final hem de destacar la Olimpiada celebrada conjuntament amb la mainada de la Canya, en la que els nostres es portaren molt i molt bé, deixant el pavelló de Sant Pere d'Aspuig molt alt, tant com li correspon.

Els monitors

Colònies de nenes

Com cada any des de ja fa bastant temps, aquest estiu també s'ha portat a terme la colònia de les nenes.

La tanda ha durat des del 5 al 17 d'Agost.

Les nenes eren de diferents pobles de la nostra comarca, com són: Buda, Argolaguer, Sant Jaume, Castellfollit de la Roca, Sant Joan les Fonts i Besalú.

Es va sortir a les cinc de la tarde de les escoles (encara que sembli extrany, es va ser molt puntual) i de mica en mica varem anar recollint a les nenes dels altres pobles.

L'arribada a la casa, en un ambient de gran animació, va ésser sonada. L'aclimatació de totes va ésser molt ràpida, ja que durant tot el dia ens vàrem imaginar que estàvem en una gran festa cortesana. Està clar que per fer-ho tot una mica més real vàrem tenir que fer-nos disfresses, presentar-nos, aparellar-nos, etc. Tot això va ajudar molt favorablement a conèixer a totes les nenes d'una manera bastant ràpida.

Encara que el temps no ens va ajudar gaire, doncs va ploure cada dia, es va poder realitzar totes les activitats que teniem programades i també el fi desitjat: aconseguir una millor facilitat i naturalitat en l'expressió de tipus artístic, manual i corporal.

Tot això s'ha pogut dur a terme gràcies a la bona voluntat de
los nenes, la compenetració existent entre los monitores i l'ajut
que ens ha donat en tot moment la cuinera, l'Emilia.

En conjunt la colònia ha sortit molt bé. Llàstima que fins l'
últim dia la pluja també ens va voler fer la punyeta i no ens va
deixar acabar la vetllada de la tarda

Les monitores

Estadística general de les colònies d'aquest estiu:

67 nens entre les dues tandes

33 nenes

En total 100

Responsables: 20 monitors: 11 nois i 7 noies

Un matrimoni i dos consiliaris

.....

S'ha acabat el primer campionat de "pin-pom" que ha tingut com
a guanyador en Francesc Bertran.

S'està organitzant el Segon Campionat local de "Pin-Pom" (siste-
ma lliga).

Per a apuntar-se hi ha temps fins el 25 de setembre.

Per a fer-ho, dirigir-se a qualsevol dels monitors.

El campionat començarà el dia 4 d'octubre. Aquest dia es farà
la concentració de tots els jugadors apuntats i l'entreg del
premi al guanyador del passat campionat.

NOTA.- El preu de la inscripció és el de 50 pessetes que es co-
bren per atendre al manteniment del material.

Gràcies per endavant per la vostra col.laboració.

Els monitors

ARGELAGUER

Ja tenim la temporada futbolística per sobre. Ahir es va jugar el primer partit i l'equip que va venir a disputar els dos punts va ésser el Lloret de Mar. El resultat fou el següent:

F.C. ARGELAGUER 1 U.D. LLORET DE MAR 0

el gol es va aconseguir a la primera part d'un "xut" molt ben col·locat d'en Joan Suñer; va costar molt conservar aquest resultat ja que el Lloret en els últims moments va atacar constantment, però la defensa va ésser molt efectiva i el marcador no va variar.

Els nous fitxatxes que s'han fet sembla que van molt bé; inclús tot l'equip en conjunt va més ben coordinat. El que manca és que aquesta no disminueixi.

El diumenge, dia 31 d'agost es va jugar també a Argelaguer un partit amistós "Internacional" entre l'equip local i el POLLESTRES (França), amb el següent resultat final:

F.C. ARGELAGUER 2 POLLESTRES (França) 1

Va aconseguir el primer gol l'Albert Juanola i el segon va venir d'un bat i bull davant la porteria, al treure la pilota un jugador de l'equip visitant.

Si no hi ha res de nou, el nostre Club de Futbol, i segons està acordat, el dia 1 de novembre es desplaçarà a Pollestres per jugar el partit de tornada. Esperem, doncs, que siguent la primera vegada que el F.C. Argelaguer es desplaça a l'estranger, torni amb una victòria, i si és que ha donat resultat aquest intercanvi, l'any vinent es pot tornar a repetir.

El que sí voldria pregar des d'aquestes modestes ratlles, és que, quan anem al futbol, pot ésser sense donar-nos compte, diguem als nostres propis jugadors paraules molt consives que ens sabria molt greu ens les diguessin a nosaltres. Pensem que aquestes paraules en lloc d'ajudar, que és el que tindriem de fer, encara enfonsen més al jugador i a mí em sembla que no és pas el sistema adequat per a animar al nostre equip. Controllem doncs les nostres paraules i fem que el nostre camp d'esports sigui un lloc agradable on anar a passar la tarda.

8-9-75

J.T.

EXPOSICIÓN DE 1911

EXPOSICIÓN DE 1911

ESCOLES - COLONIES

Butlletí d'informació BESALU i COMARCA